

Obraćanje prvog potpredsednika Vlade Srbije i ministra spoljnih poslova Ivica Dačića na sednici Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija o radu UNMIK-a:

„Gospodine predsedniče,

Učestvujem na ovim sednicama već sedam godina i obraćam se ovom cenjenom telu već 22. put. Na žalost, i ovog, 22. puta, moram da konstatujem da na Kosovu i Metohiji nije učinjeno ništa da se Srbima i drugim nealbanskim zajednicama omogući život dostojan čoveka. Moja obaveza je, stoga, da nastavim da govorim u ime onih čiji se glas ne čuje, čija se prava ne poštuju i onih koji više od dvadeset godina ne mogu da se vrate na svoja ognjišta. Možda se neki od vas sećaju da se upravo na ovom mestu tokom diskusija o Kosovu i Metohiji dugi niz godina koristio izraz „standardi pre statusa”. Standardi u poštovanju ljudskih prava i vladavine prava naprasno su postali sporedna tema nakon nelegalnog i jednostranog proglašenja nezavisnosti tzv. Kosova. Danas gotovo niko ne govori o standardima, fokus za ovim stolom uglavnom je na potrebi za postizanjem „trajnog rešenja” za pitanje KiM. Dužnost svih nas je, međutim, da ne dozvolimo da ljudi na Kosovu i Metohiji budu taoci perspektive pronalaženja rešenja. Ovim ljudima i pre postizanja bilo kakvog dogovora mora da se omogući fizička bezbednost, sloboda kretanja, pravo na zaposlenje, zaštita imovine, pravo na povratak, verske slobode, zaštita kulturnog i verskog nasleđa, pravo na učešće u političkom životu... Obični građani Goraždevca, Orahovca, Kline, Mušutišta, Zubinog Potoka ili Zvečana nemaju vremena da čekaju da mi postignemo dogovor. Jer oni, dame i gospodo, moraju da žive. Pokazalo se, na žalost, kao i u mnogim drugim slučajevima, da proces pronalaženja rešenja za konflikte nije lak i kratkotrajan.

{youtube}5HuEj9iIF9E{/youtube}

Briselski dijalog kao i Sporazum koji sam lično, u svojstvu premijera, potpisao pre 6 godina, bio je možda zračak nade. Briselski sporazum bio je rezultat teških pregovora i još težih političkih odluka, ali i pokazatelj naše spremnosti na kompromis. Ta spremnost je dalje dokazana implementacijom sporazuma s naše strane. Upravo zbog toga s punim kredibilitetom mogu da kažem da ljudi na Kosovu i Metohiji ne smeju da budu taoci samovolje i jednostranih poteza Prištine kojima se onemogućava nastavak dijaloga. Želim da budem potpuno jasan: Srbija je spremna da razgovore nastavi već sutra, ukoliko se za to steknu uslovi.

Podsetiću vas da je Priština u novembru prošle godine donela odluku o uvođenju stoprocentnih taksi na robu iz centralne Srbije i BiH, kao i da je ta odluka doneta nakon neuspešnog pokušaja ostvarivanja članstva tzv. Kosova u Interpolu. Kako smo pre dve nedelje bili svedoci da je Priština sama odustala od novog pokušaja da uđe u Interpol, postavlja se pitanje koji je smisao taksi i čime ih opravdaju.

Umesto da se nakon prošlogodišnjeg neuspeha vrate dijalogu, Priština je, samo dva meseca kasnije podnela nov zahtev. Odluku da pred sam početak Generalne skupštine Interpola u Čileu odustanu, doneli su nakon što su uvideli da bi ovaj put doživeli još veći debakl, odnosno da bi njihov zahtev bio odbačen od strane još većeg broja država. Samo sam ja lično pred početak zasedanja Interpola u Santjagu ovim povodom razgovorao sa 82 ministra, od kojih ogromna većina ne samo da ne podržava aktivnosti tzv. Kosova, već su protiv njih. Moram još jednom da naglasim da je Srbija od početka Briselskog dijaloga insistirala na tome da sve teme, uključujući i članstvo u međunarodnim organizacijama, treba da budu predmet razgovora. Konstruktivnost i način na koji je rešeno pitanje učešća KiM u regionalnim forumima – putem dijaloga i na bazi obostrano prihvatljivog dogovora – samo je potvrdilo preimućstva sporazumnog rešavanja svih pitanja.

Uprkos osudi cele međunarodne zajednice i nebrojenim pozivima na povlačenje odluke o taksama, one su na snazi već skoro godinu dana. Šteta od ove ilegalne mere iznosi nekoliko stotina miliona dolara i svakim danom je sve veća. I ovom prilikom želim da naglasim da su iracionalni i neprihvatljivi pokušaji uspostavljanja veštačke ravnoteže odgovornosti Beograda i Prištine za prekid dijaloga i objašnjenja da odluka o taksama predstavlja odgovor na kampanju Srbije za povlačenje priznanja tzv. Kosova. Naše aktivnosti u ovom pogledu predstavljaju odgovor na kampanju za dobijanje priznanja koje tzv. Kosovo, uz svesrdnu pomoć nekih od vas, vodi od trenutka kad su jednostrano proglasili nezavisnost. Prema tome, ako već pozivate Srbiju da obustavi svoju kampanju, onda očekujemo da pozovete i Prištinu da prestane sa lobiranjem, ali i da sami prekinete to da radite. Dok vi tražite od Srbije da prestane, dotle predstavnici tzv. Kosova zajedno sa diplomatijom Albanije rade širom sveta na priznavanju nezavisnosti. Dok vi tražite od Srbije da prestane, Organizacija islamske saradnje u svojoj deklaraciji poziva sve muslimanske zemlje da priznaju tzv. Kosovo. Dok vi tražite od Srbije da prestane, vi ste ovde, a naročito predstavnici velikih sila, na gotovo svakoj sednici SB pozivali članice da priznaju. Znae šta, mi jesmo mali, ali nismo glupi. One koji nas optužuju da naše aktivnosti i povlačenje priznanja tzv. Kosova od strane 15 država podrivaju dijalog, podsetiću da je od početka pregovora 2012. godine tzv. Kosovo priznalo je 25 država, kao i da je Srbija uprkos tome nastavila da učestvuje u dijalogu. Srbija je dijalog nastavila i uprkos tome što nakon više od 6 godina Priština nije ispunila svoje obaveze preuzete Briselskim sporazumom i što nije formirala Zajednicu srpskih opština. Zato želim da ponovim, trgovinska blokada je nečuvana mera u današnjem svetu, doneta je jednostrano u Prištini i na njoj je isključiva odgovornost što je dijalog postao bespredmetan.

Sada nam ostaje samo da se nadamo da će Priština uvideti da bez dogovora sa Srbijom ne mogu ništa da postignu, da bilo kakvi jednostrani potezi umanjuju šanse za pronalaženje rešenja, kao i da dijalog nema alternativu. Srbija je sa svoje strane spremna za nastavak dijaloga.

Gospodine predsedniče,

Dozvolite mi da se osvrnem na nedavno održane opšte izbore na KiM. Srbija je i ovog puta upozoravala da će predizborna kampanja na Kosovu i Metohiji biti iskorišćena za političku i svaku drugu hajku na Srbe, i to se nažalost i obistinilo na brutalan način, napadima na Srbe i njihove svetinje, provokacijama i nizom incidenata. Uprkos svim incidentima, administrativnim preprekama, poput zabrane upotrebe srpskih dokumenata za glasanje na izborima (iako je na prethodnim izborima to bilo dozvoljeno), zabrane ulaska srpskim funkcionerima na KiM i drugim ograničenjima, srpski narod je u velikom broju izašao na izbore i time još jednom pokazao jedinstvo i odlučnost da opstane na prostoru KiM i bori se za svoju budućnost. Međutim, svedoci smo toga da Priština nije zadovoljna rezultatima izbora, te da, u cilju prekrajanja izborne volje Srba, u prvim postizbornim danima ponovo pribegava iskonstruisanim pričama i incidentima, poput navodnog trovanja članova izborne komisije nakon kontakata sa izbornim materijalom koji je donet iz centralne Srbije. Nakon višednevnih dramatičnih scena, kakve smo imali prilike da vidimo u forenzičkim TV serijama, uz upotrebu zaštitnih maski i odela kao da je reč o epidemiji ebrole ili velikih boginja, rezultati analize krvi u samoj Prištini pokazali su da nije bilo reči o bilo kakvom trovanju. To je bila samo epidemija laži koja stalno dolazi iz Prištine. Ovakve očigledne manipulacije Prištine možda su mogle da prođu u prošlosti, ali očekujemo da je ovog puta međunarodna zajednica prozrela prave namere Prištine i štetnost ovakvog ponašanja i da će u najmanju ruku to osuditi. Stvar je jasna ili je bilo ili nije bilo trovanja. Lekari su utvrdili da nije bilo.

Da li je to odraz rasizma prema srpskim glasovima. Tražimo odgovor i vašu reakciju. Da li u Srbiji kada neki Albanac glasa treba da brojimo glasove na takav način kao što oni broje srpske. Da li je to odraz demokratije i demokratskog društva. Da li je to ono za šta ste se borili - vi koji ste podržavali Kosovo!

Kakvo je stanje na tzv. Kosovu i u kosovskom društvu govori i to da je novi politički lider Aljbin Kurti, čovek koji tokom svog celokupnog političkog angažmana neskriveno zastupa ideju Velike Albanije. I nakon izbora na kojima je osvojio najveći broj glasova, pokazao je da od te ideje nema nameru da odustane, jer u svojoj kancelariji u kojoj prima i predstavnike vaših zemalja na počasnom mestu ističe zastavu Albanije, bez zastave tzv. Kosova. Ovde se postavlja jedno veoma ozbiljno pitanje: da li činjenica da su se pojedini diplomatski predstavnici fotografisali u ovakvom dekoru govori o tome da neki članovi međunarodne zajednice daju legitimitet ovim opasnim i destabilizujućim namerama? Svih ovih godina silno ste vreme potrošili optužujući Srbiju da podriva teritorijalni integritet tzv. Kosova, a sada vaši predstavnici sede ispred zastave Albanije u sred Prištine i to u kancelariji budućeg premijera tzv. Kosova koji negira teritorijalni integritet Kosova. Pa gde vam je tu zastava tzv. Kosova i zašto sada ćutite oko toga? Sledeći put kad vaši ambasadori dođu kod mene, zamislite da ih ja primim sa zastavom Republike Srpske, koja je deo BiH. Da li biste to mirno otčutili, kao što to radite u Prištini. Zamolio bih vas da upozorite vaše ambasadore da su oni ambasadori u Prištini, ne u Tirani. Dovodite me sad u neprijatnu situaciju, da ja branim tzv. teritorijalni integritet tzv. Kosova od Aljbina Kurtija.

Aljbin Kurti, pretendent na funkciju premijera tzv. Kosova, otvoreno govori da ne želi da razgovara sa Srpskom listom, koja je pobedila na izborima i koja je legitimni predstavnik Srba na KiM. Kakva je to demokratija u kojoj potencijalni premijer ne prihvata izborne rezultate jer mu nisu po volji? Kakva je to tzv. pravna država u kojoj potencijalni premijer najavljuje da će tražiti

da se svi do sada postignuti sporazumi preispitaju kad dođe na vlast i tvrdi da je najvažniji deo Briselskog sporazuma – onaj o uspostavljanju Zajednice srpskih opština - „mrtvo slovo na papiru“?

Poslednjih dana Aljbin Kurti dodatno je zaoštrio svoje izjave i govorio o tome kako će od Srbije zahtevati ratnu odštetu i isplatu navodnih dugovanja prema tzv. Kosovu. Možda gospodin Kurti nije upoznat sa činjenicom da Srbija otplaćuje skoro milijardu dolara kreditnih dugova koji se odnose na korisnike sa KiM. U ovom slučaju odjednom niko ne spominje nezavisnost tzv. Kosova od Srbije. Ako ste navodno nezavisna država, što ne vraćate vi svoje dugove?

Svi ovi kontraproduktivni nastupi i retorika nikako ne doprinose stvaranju atmosfere za prevazilaženje postojećih razlika i izgradnju poverenja među zajednicama. Ja duboko verujem da svako ko odbija dijalog ne radi za dobrobit ni srpskog ni albanskog naroda na KiM. Iskreno se, ipak, nadam da će Priština nakon formiranja vlasti ukinuti takse i time stvoriti uslove za dijalog i traženje mirnog i kompromisnog rešenja za sva otvorena pitanja. Takođe se nadamo da će odustati od politike mržnje, netolerancije i diskriminacije. Jer ovde nije samo reč o izborima i kampanji, već o dugogodišnjem trendu radikalizacije albanske zajednice, za koje direktnu odgovornost snose vlasti u Prištini.

Posledice takve politike su očigledne. Poslednjih godinu dana predstavlja jedan od težih perioda kada je reč o bezbednosti Srba i drugog nealbanskog stanovništva na Kosovu i Metohiji. Bili smo često svedoci napada na život, slobodu i imovinu Srba na KiM, uz pojačano policijsko i pravosudno maltretiranje. Prema poslednjem izveštaju Misije OEBS-a na KiM, samo u prvoj polovini ove godine zabeležena su 183 međuetnička incidenta, što predstavlja povećanje od skoro 30% u odnosu na prethodni šestomesečni period. Ovo su činjenice pred kojima ne smemo zatvarati oči.

Među najopasnijim metodama zastrašivanja srpskog stanovništva svakako su sve češći upadi specijalne jedinice „ROSU“ na sever KiM pod plaštom borbe protiv organizovanog kriminala. Posle incidenata od 28. maja ove godine, o čemu smo detaljno govorili tokom junske sednice SB UN, pre dve nedelje smo ponovo imali tzv. policijsku akciju specijalnih jedinica na severu KiM tokom koje su vršena hapšenja. Dozvolite mi da istaknem još jednom: upadi teško naoružanih formacija sastavljenih isključivo od Albanaca na sever KiM, pod različitim izgovorima i motivima, uz korišćenje prekomerne sile, predstavljaju provokacije koje imaju izuzetno opasan potencijal za destabilizaciju ionako krhke bezbednosne situacije na terenu. U tom smislu, od izuzetne važnosti je striktno poštovanje dogovora postignutog prilikom sklapanja Briselskog sporazuma, kao i da KFOR deluje kao presudni faktor odvratanja da se takve ili slične akcije na preduzimaju jer mogu da izazovu dodatnu nestabilnost i potencijalnu spiralu nasilja koje se teško može kontrolisati.

Želeo bih i da podsetim da su u akciji od 28. maja, pored povređenih Srba, protivno međunarodnom pravu uhapšena i brutalno prebijena dva pripadnika Misije UNMIK-a koji su bili na dužnosti i koji uživaju diplomatski imunitet - ruski državljanin Mihail Krasnoščenko, koji je potom, suprotno svakom propisu, ali i logici, od strane Prištine proglašen personom non grata i lokalni Srbin Dejan Dimić protiv koga se još uvek vodi sudski postupak. Ovde se nameće pitanje šta tek Srbi na Kosovu i Metohiji mogu da očekuju ako se pripadnici međunarodnih misija

tretiraju na ovaj način. Apelujem ovde na sve članice Saveta bezbednosti da osude ove protivpravne postupke Prištine i zahtevaju hitno obustavljanje postupka protiv pripadnika Misije UNMIK.

Izrazio bih zadovoljstvo zbog izveštaja koji je malopre predložen od strane specijalnog predstavnika Tanina – odnosno, tima za istragu i ekspertizu ovog događaja. Zamolio bih da posebnu pažnju obratite ovim zaključcima jer na prošloj sednici SB UN ste mogli da čujete od predstavnika Prištine da su direktno optužili predstavnike UNMIK-a da su prekoračili ovlašćenja, da nisu bili na dužnosti i da nije bilo nasilja prema njima. Malopre predstavljeni izveštaj govori upravo suprotno, da su bili na dužnosti, da je preduzeta sila koja predstavlja kršenje njihovih imuniteta i privilegija kao službenika UN-a, da su teško povređeni, da se protiv njih vode i dalje postupci, kao i da je jedan proglašen personom non grata. Ono što je rekao gospodin Tanin je da se zahteva da odgovorni za ovaj incident odgovaraju. Pošto ste sami utvrdili ovaj izveštaj, u tome Srbija nije učestvovala, očekujemo od SB UN da poštuje svoju Misiju i svoju ekspertizu i očekujemo preduzimanje mera protiv onih koji su narušili privilegije i imunitete i povredili članove mirovne misije na KiM.

Gospodine predsedniče,

Dozvolite mi da skrenem pažnju na izuzetno važno pitanje koje se spominje i u Izveštaju generalnog sekretara. Reč je o povratku na KiM boraca i njihovih porodica sa stranih ratišta, pre svega iz Sirije i sa Bliskog Istoka. Radi se o više od 250 boraca „Islamske države“ koji su se vratili na KiM, što je u odnosu na ukupno stanovništvo predstavlja najveći procenat u Evropi. Izveštaj generalnog sekretara pominje hapšenja osoba koje su pokušale da formiraju terorističke grupe na KiM, Severnoj Makedoniji i Albaniji i planirale napade na Srbe na KiM i KFOR, što samo potvrđuje naša upozorenja da postoji realna opasnost od terorizma ne samo za stanovništvo na KiM i Balkanu, nego i za celu Evropu.

Gospodine predsedniče, uvažene članice Saveta bezbednosti,

I ovaj izveštaj generalnog sekretara nam svedoči o bahatom odnosu Prištine prema srpskom kulturnom i verskom nasleđu na KiM, flagrantnim primerima skrnavljenja spomenika i pokušajima prisvajanja kulturnog identiteta. Novo Brdo, Dečani, Bogorodica Ljeviška i ostali ugroženi verski i kulturni spomenici ne mogu i neće nikada biti „kosovarski“, bez obzira na evidentne pokušaje Prištine da stvori sve veći jaz među zajednicama na KiM i uzurpira i falsifikuje istoriju, kako bi izbrisala svaki trag o vekovnom prisustvu Srba na teritoriji KiM.

U tu svrhu služe i neistine, poput one besmislice izrečene na prethodnoj junskoj sednici, kada je Vlajra Čitaku pitanje KiM dovela u vezu sa dekolonizacijom, bez ikakvog pravnog, političkog i moralnog utemeljenja. Dozvolite da podsetim da KiM nikada nije spomenuto ni u jednom dokumentu UN koji se odnosi na dekolonizaciju. To je uvreda za sve države koje su bile žrtve procesa kolonizacije i prošle kroz mukotrpan proces dekolonizacije.

Kao pokazatelj teškog oboljenja epidemija laži prisutnog na KiM, može da posvedoči i velika laž koju je gospođa Vlajra Čitaku iznosila na sednicama ovog tela da Albanci u Srbiji nisu imali pravo na upotrebu albanskog jezika i pisma. Kao potvrdu toj laži, pokazaću vam kako je

izgledao dokument koji su izdavale srpske vlasti 1990. godine, kada je Vlora Čitaku imala 10 godina. Pokazaću vam izvod iz matične knjige rođenih koji je izdat na Kosovu. Čak su i Srbima na KiM izdavana dvojezična dokumenta i to prvo na albanskom, pa onda na srpskom jeziku. Uostalom, kad smo već kod tih dokumenata, gđa Vlora Čitaku je i dalje državljanin Republike Srbije i upisana je u matičnu knjigu rođenih za područje Priština pod brojem 6194 za 1980. godinu. Vlora Čitaku nikada nije tražila otpust iz našeg državljanstva. Možda će ona sada reći da je to za nju nebitno, ali pošto je tu predstavnik Nemačke, neka objasni to njemu, pošto Nemačka traži od svakog Albanca sa Kosova potvrdu o otpustu iz državljanstva Srbije. Pogledajte samo koliko Albanaca sa državljanstvom Srbije radi u ovoj zgradi. Kako to kada treba da dobijete posao, kada treba da ostvarite svoja prava, kada Srbija treba da vam vraća kredite, vi ste državljani Srbije, a ovamo se zalažete za svoju državu tzv. Kosovo. Pa gospođa Čitaku je mogla da traži otpust iz državljanstva Srbije, ali nije. Prema tome, nije lepo gospođu Čitaku da tako govorite o svojoj državi.

Pokušaji manipulacije od strane Prištine prisutni su, na žalost, i kada je reč o veoma osetljivoj temi seksualnog nasilja u vidu upornog isticanja brojki koje nisu potkrepljene podacima nijedne zvanične institucije, pa čak ni Komisije koja je u svrhu utvrđivanja statusa žrtava osnovana upravo od strane Prištine. Priština tvrdi da je tokom sukoba bilo 20.000 žrtava seksualnog nasilja, dok se Komisiji do sada prijavilo 1057 osoba, od čega je za njih 406 utvrđen status žrtve. Želim još jednom nedvosmisleno da naglasim da se Srbija zalaže za utvrđivanje činjenica i kažnjavanje počinilaca ovih gnusnih zločina, ali i da podsetim na naše uporno insistiranje na ostvarivanju pravde za sve žrtve i izbegavanju politizacije ovog pitanja. Izveštaj koji je pred nama upravo ukazuje na to da je naša zabrinutost u pogledu ovoga bila osnovana, jer generalni sekretar konstatuje da proces koji vodi spomenuta Komisija nije inkluzivan, da ne obuhvata period neposredno nakon konflikta, kao i da je odsustvo nevećinskih zajednica u procesu takođe razlog za brigu.

Srbija čvrsto veruje da svaki zločin mora biti kažnjen i mi smo sa svoje strane učinili sve da se počinio procesuiraju i kazne, uključujući saradnju sa Međunarodnim sudom u Hagu. Sa druge strane, vidimo da je pravda za zločine počinjene nad Srbima i drugim ne Albancima tek u povoju. Nadamo se da će Specijalni sud, koji je na ispitivanje pozvao već 110 pripadnika OVK, uskoro podići prve optužnice i da će pravda za sve žrtve konflikta na Kosovu i Metohiji konačno biti dostižna.

Gospodine predsedniče,

Zbog svega navedenog neophodno je još jednom ukazati da situacija na terenu i dalje nalaže aktivan angažman UNMIK, kao i drugih misija na KiM (EULEKS, KFOR, OMIK) čija je uloga od izuzetne važnosti za ispunjavanje mandata definisanog Rezolucijom 1244 SB UN i od ključnog je značaja za fizičku bezbednost i sudbinu mnogih na KiM. Dozvolite mi da još jednom istaknem značaj poštovanja Rezolucije 1244 SB UN, kojom je potvrđen teritorijalni integritet i suverenitet Republike Srbije i koja je i dalje na snazi, kao i pravni okvir koji je u skladu sa Rezolucijom uspostavljen od strane UNMIK-a, što je u svom izlaganju istakao i podsekretar UN-a za pravna pitanja M. De Serpa Soares na junskoj sednici SB UN.

Zbog svega navedenog jasno je da o KiM moramo da nastavimo da razgovaramo u Savetu bezbednosti. Koliko je ovo pitanje i dalje relevantno i važno govori i činjenica da su SAD

imenovale dva predstavnika koji će se njime baviti.

Poštovane kolege,

Znam da za današnju sednicu imate pripremljene govore u kojima će jedan deo vas tvrditi da nam UNMIK više nije potreban, pozivati obe strane na povratak dijalogu i govoriti o demokratskim dostignućima tzv. Kosova. Želeo bih da vas zamolim da, umesto toga, svi zajedno pokrenemo suštinsku diskusiju koja je na ovim sednicama izostala godinama unazad. Ja sam vam ranije postavljao pitanja koja ovom prilikom moram da ponovim:

- Da li je po vama prihvatljivo da demokratske institucije ne primenjuju postignute dogovore i preuzete obaveze? Da li će međunarodna zajednica dozvoliti da Briselski sporazum i Zajednica srpskih opština i zaista ostanu „mrtvo slovo na papiru“, kao što to kaže Kurti? Zašto smo onda pregovarali i gubili vreme? Pa vi ste ovde pozdravili Tačija i mene kad smo potpisali Briselski sporazum.
- Da li se može prihvatiti kao normalno zastrašivanje povratnika, napadi na predstavnike nevećinskih zajednica i njihova svakodnevna diskriminacija?
- Koji je vaš komentar na incidente i provokacije, fizičke napade i ranjavanja, kamenovanje autobusa, demoliranje ambulante ili skrnavljenje crkava i nadgrobnih spomenika, govor mržnje i natpis „UČK“ na srpskim kućama?
- Da li je povratkom 1,9 procenata interno raseljenih lica dostignut željeni standard poštovanja ljudskih prava? Da li je to dovoljan broj da se od daljeg povratka odustane? Da li to znači da je proterivanje 200 000 Srba sa KiM gotova stvar? Da li to više ne treba da spominjemo? Hoćete da legalizujemo etničko čišćenje.

Molim vas još jednom da pokušate da odgovorite na ova konkretna pitanja bez relativizacije i istorijskih lekcija. Jer nijedan istorijski pretekst ne opravdava da bilo ko usred Evrope u 21. veku živi na ovaj način. Vi odgovore na ova pitanja ne dugujete meni. Dugujete ih srpskoj deci na KiM kojima izostanak elementarnih ljudskih prava predstavlja gotovo izvesnu budućnost, dugujete ih i ljudima iz enklava, interno raseljenim licima i monahinjama koje život provode opasane bodljikavom žicom.

Srbija će, sa svoje strane, nastaviti da ukazuje na ove nedaće i kršenja međunarodnog prava. Isto tako će, u dobroj veri, nastaviti da dokazuje svoju posvećenost miru i traga za kompromisnim rešenjem kako bi prostor, na kojem vekovima traje suživot Srba i Albanaca, u 21. veku ipak postao bolje mesto.

Zahvaljujem se na pažnji."

{youtube}IgYRN1RH_hE{/youtube}